ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1957

Vyhlásené: 29.07.1957 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

38

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 28. júna 1957

o Zmluve medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach so Záverečným protokolom

Zmluva medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach so Záverečným protokolom, podpísaná v Prahe 11. septembra 1956, bola 12. decembra 1956 schválená vládou a 6. marca 1957 Národným zhromaždením. Dňa 13. apríla 1957 bola ratifikovaná prezidentom republiky.

Ratifikačné listiny boli vymenené v Berlíne 5. júna 1957.

Táto zmluva nadobúda podľa svojho článku 81 účinnosť mesiac po výmene ratifikačných listín, nadobúda teda účinnosť 5. júla 1957.

Pôvodné české znenie zmluvy sa vyhlasuje v Prílohe Zbierky zákonov.*)

David v. r.

ZMLUVA MEDZI ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEMECKOU DEMOKRATICKOU REPUBLIKOU O PRÁVNYCH STYKOCH V OBČIANSKYCH, RODINNÝCH A TRESTNÝCH VECIACH

PREZIDENT ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY

a

PREZIDENT NEMECKEJ DEMOKRATICKEJ REPUBLIKY

prajúc si, aby priateľské zväzky medzi obidvoma krajinami a ich národmi boli upevnené a aby ich politika pokojnej výstavby a upevňovania svetového mieru bola posilnená i na poli právnej spolupráce, rozhodli sa, že uzavrú Zmluvu o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

PREZIDENT

ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY

ministra zahraničných vecí

Václava Davida,

PREZIDENT

NEMECKEJ DEMOKRATICKEJ REPUBLIKY

námestníka predsedu vlády a ministra zahraničných vecí

dr. Lothara Bolza,

ktorí, vymeniví si svoje plnomocenstvá a zistiví ich v dobrej a náležitej forme, zhodli sa na týchto ustanoveniach:

ODDIEL I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Právna ochrana

(1) Príslušníci jednej zo Strán (osoby fyzické a osoby právnické zriadené podľa právnych predpisov jednej Strany) používajú na území druhej Strany rovnaké právne ochrany pokiaľ ide o osoby a imanie ako vlastní príslušníci.

(2) Majú slobodný a nerušený prístup k justičným a iným úradom druhej Strany, ktoré pôsobia v občianskoprávnych, rodinných a trestných veciach; môžu pred nimi vystupovať a podávať návrhy za rovnakých podmienok ako príslušníci druhej Strany.

Článok 2
Poskytovanie právnej pomoci

(1) Súdy, štátne notárstva a prokuratúry oboch Strán (ďalej len justičné úrady) poskytujú si v občianskoprávnych, rodinných a trestných veciach navzájom právnu pomoc.

(2) Justičné úrady poskytujú právnu pomoc aj iným úradom, ktoré pôsobia v občianskych a rodinných veciach.

Článok 3
Spôsob styku

(1) Pri poskytovaní právnej pomoci sa justičné úrady oboch Strán stýkajú navzájom priamo, pokiaľ ďalej v jednotlivých prípadoch nie je ustanovené niečo iné.

(2) Úrady uvedené v článku 2 ods. 2 sa stýkajú s justičnými úradmi priamo, pokiaľ ďalej v jednotlivých prípadoch nie je ustanovené niečo iné.

Článok 4
Rozsah právnej pomoci

Strany si vzájomne poskytujú právnu pomoc vykonávaním jednotlivých procesných úkonov, najmä obstarávaním a zasielaním spisov a písomností, odňatím, zaslaním a vydaním vecí, vykonávaním dôkazov výsluchom (svedkov, strán, obvinených a podobne), súdnou ohliadkou, znaleckým posudkom a prehľadaním, ako aj vybavovaním žiadostí o doručenie.

Článok 5
Úprava písomností

(1) Písomnosti, ktoré si zasielajú úrady pri poskytovaní právnej pomoci, musia sa doložiť pečiatkou.

(2) Strany používajú pri žiadostiach o poskytnutie právnej pomoci dvojjazyčné tlačivá, ktorých text si navzájom oznámia.

Článok 6
Forma a obsah právnej pomoci

(1) Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci musí obsahovať tieto údaje:

a) označenie dožadujúceho úradu,

b) označenie dožiadaného úradu,

c) vec, v ktorej sa žiada o právnu pomoc,

d) mená účastníkov, obvinených alebo odsúdených, ich štátne občianstvo, povolanie a bydlisko, prípadne miesto ich pobytu,

e) mená a adresy právnych zástupcov,

f) potrebné údaje o predmete dožiadania.

(2) Žiadosť o doručenie musí okrem toho obsahovať presnú adresu príjemcu a označenie doručovanej písomnosti.

Článok 7
Spôsob vybavenia

(1) Pri vybavovaní právnej pomoci použije dožiadaný justičný úrad vnútroštátne predpisy. Môže však, ak je o to dožadujúcim úradom požiadaný, použiť odlišné predpisy o konaní, pokiaľ nie sú v rozpore s donucujúcimi predpismi tuzemského práva.

(2) Ak nie je dožiadaný justičný úrad pre vybavenie kompetentný, postúpi spisy z úradnej povinnosti kompetentnému justičnému úradu a upovedomí o tom dožadujúci úrad.

(3) Ak bude dožiadaný justičný úrad o to požiadaný, oznámi včas dožadujúcemu úradu, kedy a kde bude žiadaný úkon právnej pomoci vykonaný.

(4) Po vybavení žiadosti o poskytnutí právnej pomoci vráti dožiadaný justičný úrad spisy dožadujúcemu úradu alebo mu oznámi prekážku vybavenia.

Článok 8
Bezpečný sprievod pre svedkov a znalcov

(1) Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené úradmi dožiadanej Strany dobrovoľne ustanoví pred úradmi dožadujúcej Strany, nesmie byť bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť na tomto území trestne stíhaný ani vzatý do väzby pre trestný čin, ktorý spáchal pred prekročením hraníc. Pre takýto trestný čin nemožno na svedkovi alebo znalcovi ani vykonať trest na území dožadujúcej Strany.

(2) Túto výsadu však svedok alebo znalec stratí, ak neopustí, hoci tak mohol urobiť, územie dožadujúcej Strany do týždňa po tom, keď mu vyslúchajúci úrad oznámil, že už jeho prítomnosť nie je potrebná.

Článok 9
Žiadosť o doručenie

(1) Dožiadaný justičný úrad zariadi doručenie podľa predpisov platných pre doručovanie tuzemských písomností, ak je doručovaná písomnosť spísaná v jazyku dožiadaného justičného úradu alebo je k nej pripojený overený preklad do tohto jazyka. Inak odovzdá dožiadaný justičný úrad písomnosť adresátovi, pokiaľ je ochotný ju dobrovoľne prijať.

(2) Preklad písomností do jazyka Strany dožiadanej bude overený prísažným alebo ustanoveným tlmočníkom alebo dožadujúcim úradom alebo diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom Strany dožadujúcej alebo dožiadanej.

(3) Ak nemožno zariadiť doručenie na adresu, ktorá je udaná v dožiadaní, dožiadaný justičný úrad vykoná z úradnej povinnosti opatrenia potrebné na zistenie adresy. Ak nie je zistenie adresy dožiadaným justičným úradom možné, upovedomí o tom dožadujúci úrad vrátením písomností, ktoré sa mali doručiť.

Článok 10
Doklad o doručení

Doklad o doručení sa vykoná podľa predpisov o doručovaní tuzemských písomností.

Článok 11
Doručenie vlastným štátnym príslušníkom

(1) Strany sú oprávnené vykonať doručenie vlastným štátnym príslušníkom svojimi diplomatickými alebo konzulárnymi úradmi.

(2) Pri doručovaní tohto druhu nemožno použiť donucovacie prostriedky.

Článok 12
Overovanie listín

(1) Listiny, ktoré na území jednej Strany vystavil alebo overil štátny orgán alebo osoba, ktorá požíva verejnú dôveru v pôsobnosti jej prikázanej v predpísanej forme a boli doložené úradnou pečiatkou, nepotrebujú na použitie na území druhej Strany žiadne ďalšie overenie alebo legalizáciu. To isté platí o podpisoch overených podľa predpisov jednej zo Strán.

(2) Listiny, ktoré na území jednej Strany platia za listiny verejné, požívajú tiež na území druhej Strany dôkaznú moc listín verejných.

Článok 13
Trovy právnej pomoci

(1) Za poskytnutie právnej pomoci nebude dožiadaná Strana požadovať úhradu trov. Strany znášajú všetky výdavky a trovy, ktoré vznikli poskytnutím právnej pomoci na ich území.

(2) Dožiadaný justičný úrad oznámi dožadujúcemu úradu výšku vzniknutých výdavkov a trov. Pokiaľ dožadujúci úrad tieto výdavky a trovy vyberie od osoby povinnej na úhradu, zostanú Strane, ktorá ich vybrala.

Článok 14
Odmietnutie právnej pomoci

Právnu pomoc možno odmietnuť, ak by jej vybavenie mohlo ohroziť výsostné práva alebo bezpečnosť dožiadanej Strany.

Článok 15
Informácie o právnych otázkach

Ministri spravodlivosti a generálni prokurátori poskytnú si navzájom na priamu žiadosť informácie o práve, ktoré platí alebo platilo v ich štáte.

Článok 16
Jazyk

Úrady Strán používajú vo vzájomných stykoch vlastný jazyk alebo jazyk ruský.

ODDIEL II
Osobitná časť

Hlava I
Právna pomoc v občianskych veciach

Trovy konania

Článok 17

Príslušníkom jednej Strany, ktorí vystupujú pred súdmi druhej Strany ako účastníci, pokiaľ sa zdržujú na území jednej zo Strán, nemožno uložiť pod akýmkoľvek označením zloženie zábezpeky za trovy konania len z toho dôvodu, že sú cudzinci alebo že nemajú v tuzemsku ani bydlisko ani pobyt.

Článok 18

(1) Ak bol účastníkovi oslobodenému podľa článku 17 od zloženia žalobnej zábezpeky uložený záväzok na zaplatenie súdnych alebo mimosúdnych trov právoplatným rozhodnutím na území jednej Strany, bude na základe tohto rozhodnutia o trovách, ktoré sa majú nahradiť Strane zvíťazivšej, nariadená na návrh kompetentným súdom na území druhej Strany bezodplatne exekúcia (bude pre ne bezodplatne udelená doložka vykonateľnosti).

(2) Súdnymi trovami v zmysle odseku 1 sú aj trovy potvrdenia, prekladu a overenia podľa článku 19.

(3) K rozhodnutiu podľa odseku 1 náleží aj uznesenie o určení trov.

Článok 19

(1) Súd, ktorý rozhoduje podľa článku 18, je povinný skúmať, či

a) rozhodnutie, na základe ktorého sa má viesť exekúcia, je doložené potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti,

b) je pripojený preklad onej časti rozhodnutia, ktorá určuje výšku trov, ako i preklad listín uvedených pod písmenom a).

(2) Rozhodnutie sa vydá bez predchádzajúceho vypočutia účastníkov. Proti rozhodnutiu sú prípustné opravné prostriedky, ktoré pozná právo platné pre rozhodujúci súd.

(3) Výdavky prekladu uvedeného v odseku 1 písm. b) budú tvoriť súčasť exekučných trov.

Článok 20

(1) O návrhoch podľa článku 18 ods. 1 rozhodujú ľudové súdy (krajské súdy).

(2) Tieto návrhy možno tiež podať:

a) na súde, ktorý vydal rozhodnutie o trovách,

b) na súde, ktorý rozhodoval v prvej stolici.

(3) Ak bude návrh podaný na jednom zo súdov uvedených v odseku 2, bude postúpený kompetentnému súdu druhej Strany.

(4) S návrhom na nariadenie exekúcie (na vyhlásenie vykonateľnosti) môže sa spojiť návrh na vykonanie exekúcie.

Článok 21

(1) Ak ide o vymáhanie dlhovaných súdnych trov, požiada súd, ktorý bol činný v prvej stolici, a to súd Strany, na ktorom vznikla pohľadávka na úhradu trov, príslušný ľudový súd (krajský súd) druhej Strany o vymáhaní trov. Vymáhanie sa vykonáva podľa predpisov platných pre dožiadaný súd. Tento súd sa postará podľa platných ustanovení o poukázaní vymoženej sumy dožadujúcemu súdu.

(2) K dožiadaniu treba pripojiť:

a) doklad o súdnych trovách,

b) osvedčenie o právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o trovách,

c) overené preklady listín uvedených pod písmenami a) a b).

(3) Ustanovenie článku 19 ods. 2 a 3 sa použije i tu.

(4) Táto úprava platí primerane pre vymáhanie poplatkov a trov vzniknutých v konaní pred štátnym notárstvom.

Článok 22

Príslušníkom jednej Strany sa poskytne na území druhej Strany oslobodenie od poplatkov a preddavkov za tých istých podmienok a v tom istom rozsahu ako tuzemcom.

Článok 23

(1) Potvrdenie o osobných pomeroch, ako i pomeroch rodinných, zárobkových a majetkových, vydá kompetentný úrad Strany, na území ktorej má navrhovateľ svoje bydlisko alebo pobyt.

(2) Ak nemá navrhovateľ na území žiadnej zo Strán ani bydlisko, ani pobyt, postačí potvrdenie vydané kompetentným diplomatickým alebo konzulárnym úradom jeho štátu.

(3) Justičný úrad, ktorý rozhoduje o návrhu na oslobodenie od poplatkov a preddavkov, môže požiadať o ďalšie objasnenie úrad, ktorý potvrdenie vydal.

Článok 24

(1) Príslušník jednej Strany, ktorý chce navrhnúť oslobodenie od poplatkov a preddavkov na justičnom úrade druhej Strany, môže tento návrh vyhlásiť do zápisnice na justičnom úrade príslušnom podľa jeho bydliska alebo pobytu. Tento úrad zašle zápisnicu spolu s potvrdením podľa článku 23 ods. 1 a ostatnými dokladmi navrhovateľom predloženými kompetentnému justičnému úradu druhej Strany.

(2) Zároveň so žiadosťou o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a preddavkov môže sa podať do zápisnice návrh na začatie príslušného konania.
Ustanovenie osobného a rodinného práva

Článok 25
Spôsobilosť na právne úkony

Spôsobilosť osoby na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej osoba je príslušníkom.

Článok 26
Vyhlásenie za mŕtveho

(1) Pre vyhlásenie osoby za mŕtvu alebo vo veciach konania o dôkaze smrti (o zistení času smrti) je kompetentný súd Strany, ktorej príslušníkom bola osoba v čase, keď podľa posledných zpráv ešte bola nažive.

(2) Súd jednej Strany môže vyhlásiť príslušníka druhej Strany za mŕtveho

a) na návrh osoby, ktorá chce uplatniť nárok z dedičského alebo manželského práva majetkového na nehnuteľnosť nezvestného, ktorá je na území tejto Strany, alebo

b) na návrh manžela nezvestnej osoby, ak má v čase podania návrhu bydlisko na území tejto Strany.

(3) Vyhlásenie nezvestného za mŕtveho sa spravuje právom Strany, ktorej príslušníkom bol v čase, keď podľa posledných zpráv bol ešte nažive.

Článok 27
Uznanie rozhodnutia v manželských veciach

(1) Právoplatné rozhodnutia súdov jednej Strany v manželských veciach sú účinné na území druhej Strany bez uznávacieho konania, ak v čase, keď nastala právoplatnosť rozhodnutia, bol aspoň jeden z manželov príslušníkom Strany, na území ktorej sa nachádza rozhodujúci súd a žiadny súd na území druhej Strany už predtým vo veci samej právoplatne nerozhodol.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na rozhodnutia vydané predtým, než táto zmluva nadobudne účinnosť.
Zapretie a zistenie otcovstva

Článok 28

Otázku, či dieťa pochádza z manželstva, treba rozhodnúť podľa právneho poriadku Strany, ktorej občianstvo dieťa získalo narodením.

Článok 29

Právne pomery medzi dieťaťom narodeným mimo manželstva a jeho matkou na strane jednej a otcom na strane druhej sa spravujú právnym poriadkom Strany, ktorej občianstvo dieťa získalo narodením.

Článok 30

Na zapretie a zistenie otcovstva je kompetentný súd Strany, ktorej právny poriadok je rozhodný podľa článku 28 a 29. Ak majú navrhovateľ i odporca (žalobca a žalovaný) svoje bydlisko na území tej istej Strany, je i súd tejto Strany kompetentný.
Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 31

(1) Pre poručenstvo a opatrovanstvo nad príslušníkmi Strán sú, pokiaľ ďalej nie je ustanovené niečo iné, kompetentné úrady Strany, ktorej príslušníkom je chránenec.

(2) Právny pomer medzi poručníkom alebo opatrovníkom na strane jednej a chránencom na strane druhej sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej úrad ustanovil poručníka alebo opatrovníka.

Článok 32

(1) Ak sú potrebné poručenské a opatrovanské opatrenia v záujme osoby, ktorej bydlisko, pobyt alebo imanie je na území druhej Strany, upovedomí úrad tejto Strany bez odkladu úrad kompetentný podľa článku 31 ods. 1.

(2) V naliehavých prípadoch môže úrad druhej Strany urobiť opatrenie sám, musí však bez odkladu upovedomiť úrad kompetentný podľa článku 31 ods. 1. Takéto opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia tohto úradu.

Článok 33

(1) Úrad kompetentný podľa článku 31 ods. 1 môže previesť poručenstvo alebo opatrovanstvo na úrad druhej Strany, ak chránenec má na území tejto Strany bydlisko, pobyt alebo imanie. Prenesenie sa stane účinným, keď dožiadaný úrad výslovne poručenstvo alebo opatrovanstvo prevezme a o tom dožadujúci úrad upovedomí.

(2) Úrad, ktorý sa stal kompetentným podľa odseku 1, vedie poručenstvo alebo opatrovanstvo podľa zákonov svojho štátu. Použije však, pokiaľ ide o spôsobilosť k právam a povinnostiam alebo o spôsobilosť na právne úkony, práva Strany, ktorej príslušníkom je chránenec. Na rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu, nie je oprávnený; môže však udeliť privolenie, ktoré je potrebné podľa domovského práva chránenca na uzavretie manželstva.

Článok 34
Osvojenie

(1) Osvojenie alebo jeho zrušenie sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom je osvojiteľ v čase osvojenia alebo jeho zrušenia.

(2) Ak je dieťa príslušníkom druhej Strany, treba zadovážiť aj privolenia, ktoré sú potrebné podľa práva tejto Strany.

(3) Ak je dieťa osvojované manželmi, z ktorých jeden je príslušníkom jednej Strany, druhý potom príslušníkom druhej Strany, musí osvojenie alebo jeho zrušenie byť v súlade s ustanoveniami platnými na území oboch Strán.

(4) Kompetentným na konanie o osvojení alebo o jeho zrušení je úrad Strany, ktorej príslušníkom je osvojiteľ v čase osvojenia alebo jeho zrušenia. V prípade odseku 3 je príslušným úrad, v obvode ktorého manželia majú alebo naposledy mali svoje spoločné bydlisko alebo svoj obvyklý pobyt.

Zasielanie matričných listín

Článok 35

(1) Strany sa zaväzujú, že si zašlú výpisy z matrík, vzťahujúce sa na zápisy vykonané o príslušníkoch druhej Strany po dni účinnosti.

(2) Ak vykonajú matričné úrady (stavovské úrady) jednej Strany dodatočné zápisy alebo opravy, ktoré sa týkajú osobného stavu príslušníka druhej Strany, zašle sa druhej Strane overený výpis z matriky s dodatočnou zmenou alebo opravou.

(3) Výpisy treba vystaviť a zasielať bez prekladu a zadarmo každý tretí mesiac.

Článok 36

(1) Matričné úrady (stavovské úrady) oboch Strán zašlú na žiadosť justičných a iných úradov druhej Strany žiadané výpisy pre úradnú potrebu bez poplatkov a bez dávok.

(2) Žiadosti príslušníkov jednej Strany o vystavenie a zaslanie výpisov z matrík možno zasielať priamo na matričný úrad (stavovský úrad) druhej Strany.

Článok 37

Všetky výpisy z matrík sa zasielajú cestou diplomatickou.

Dedičstvo

Článok 38
Zásada rovnakého postavenia

(1) Príslušníci jednej Strany sú čo do spôsobilosti urobiť alebo zrušiť závet o majetku, ktorý je na území druhej Strany alebo o práve, ktoré sa tam má uplatniť, ako i čo do spôsobilosti nadobúdať dedičským právom majetok alebo práva, postavení naroveň príslušníkom druhej Strany, žijúcim na jej území. Imanie a práva prechádzajú na ne za rovnakých podmienok ako na vlastných príslušníkov druhej Strany, žijúcich na jej území.

(2) Osvedčenia o právnych pomeroch dedičských, najmä potvrdenie o nadobudnutí dedičstva (dedičská listina) alebo osvedčenie vykonávateľa závetu, ktoré vydalo štátne notárstvo jednej Strany, tvorí dôkaz o týchto skutočnostiach i na území druhej Strany.

Dedičská spôsobilosť

Článok 39

Príslušníci jednej Strany, ktorí uplatňujú na území druhej Strany nároky z dedičského práva, musia mať dedičskú spôsobilosť tak podľa právneho poriadku, ktorý je rozhodný pre právne pomery dedičské (článok 40), ako i podľa právneho poriadku Strany, ktorej sú príslušníkmi.

Článok 40

(1) Právne pomery dedičské sa spravujú právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase smrti.

(2) Právne pomery dedičské sa spravujú čo do imania, o ktorom podľa práva platného v mieste, kde je imanie, nemôžu voľne robiť posledný poriadok ani tuzemci, právnym poriadkom Strany, na území ktorej je také imanie.

Článok 41

Pokiaľ podľa zákonov Strán pripadá dedičstvo štátu, pripadne hnuteľné dedičstvo štátu, ktorého príslušníkom je poručiteľ v čase smrti, nehnuteľné dedičstvo potom štátu, na území ktorého je nehnuteľnosť.

Článok 42
Závet

(1) Forma závetu sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom je poručiteľ v čase, keď závet robí. Stačí však, ak sa urobí zadosť zákonom miesta, kde sa závet robí. To platí aj pre zrušenie závetu.

(2) Spôsobilosť urobiť alebo zrušiť závet sa spravuje právom Strany, ktorej príslušníkom je poručiteľ v čase, keď robí prejav vôle. Toto právo je tiež rozhodné pre určenie, aké druhy poriadku pre prípad smrti sú prípustné.

(3) Význam vád vôle pri robení alebo zrušení závetu sa posudzuje podľa práva Strany, ktorej bol poručiteľ príslušníkom v čase prejavu vôle.

Článok 43
Príslušnosť

(1) Opatrenia, ku ktorým sú justičné úrady a iné úrady povolané pri úprave dedičstva, vykonajú bez ujmy ustanovenia odseku 4 úrady Strany, príslušníkom ktorej bol poručiteľ v čase, keď zomrel.

(2) Ak ide o nehnuteľné dedičstvo, ako aj o dedičstvo, o ktorom je dané osobitné ustanovenie v článku 40, sú pre prejednanie týchto dedičstiev príslušné justičné úrady Strany, na území ktorej sa dedičstvo nachádza.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia obdobne i pre žaloby, ktorých predmetom sú nároky z dedičského práva.

(4) Ak je celé dedičstvo po príslušníkovi jednej Strany na území Strany druhej, prejedná ho na návrh dediča alebo odkazovníka, ak s tým súhlasia všetci dedičia, kompetentný justičný úrad druhej Strany namiesto justičného úradu uvedeného v odseku 1.

Článok 44
Oznamovanie úmrtia

(1) Ak zomrie na území jednej Strany príslušník Strany druhej, upovedomí kompetentný úrad bez odkladu diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Strany o úmrtí a oznámi mu, čo je známe o dedičoch a o ich bydlisku alebo pobyte, o rozsahu a cene dedičstva, ako aj o tom, či tu je a či nie je závet. To isté platí, ak sa dozvie kompetentný úrad o tom, že príslušník druhej Strany, ktorý zomrel mimo územia Strán, zanechal imanie v tuzemsku.

(2) Ak sa dozvie diplomatický alebo konzulárny úrad o úmrtí prv, je povinný o ňom upovedomiť justičný úrad kompetentný na zabezpečenie dedičstva.

Článok 45
Oprávnenie diplomatického alebo konzulárneho úradu pri prejednávaní dedičstva

(1) Vo všetkých dedičských veciach, ktoré sa vyskytnú na území jednej Strany, sú členovia diplomatického alebo konzulárneho úradu oprávnení vlastných štátnych príslušníkov, pokiaľ sú neprítomní a si neustanovili iného splnomocnenca, zastupovať pred justičnými a inými úradmi; osobitné plnomocenstvo nie je potrebné.

(2) Ak zomrie príslušník jednej Strany, keď cestuje na územie druhej Strany a nemal tam ani svoje bydlisko, ani svoj obvyklý pobyt, budú veci, ktoré doniesol pre vlastnú potrebu, odovzdané na ďalšie opatrenie bez ďalšieho konania diplomatickému alebo konzulárnemu úradu.

Článok 46
Otvorenie závetu

Na otvorenie alebo vyhlásenie závetu je príslušný justičný úrad Strany, na území ktorej sa závet nachádza. Domovskému justičnému úradu poručiteľa treba zaslať odpis závetu a zápisnice o jeho stave a obsahu, prípadne i o jeho otvorení a vyhlásení; na požiadanie treba zaslať i prvopis listiny.

Článok 47
Zabezpečovacie opatrenie

(1) Justičné a iné úrady Strán vykonajú podľa svojho práva opatrenia, ktoré sú nutné na zabezpečenie alebo správu dedičstva, ktoré na ich území zanechal príslušník druhej Strany. Príslušný je justičný alebo iný úrad, v obvode ktorého je dedičstvo alebo jeho prevažná časť.

(2) O opatreniach, ktoré boli vykonané podľa odseku 1, treba bez odkladu upovedomiť diplomatický alebo konzulárny úrad, ktorý môže pri týchto opatreniach spolupôsobiť. Opatrenia, ktoré boli vykonané podľa odseku 1, alebo ktoré sú inak potrebné, môžu sa na návrh diplomatického alebo konzulárneho úradu pozmeniť, odložiť alebo zrušiť.

(3) Na dožiadanie justičného alebo iného kompetentného úradu (článok 43) musia byť opatrenia, ktoré boli vykonané podľa odseku 1, zrušené.

Článok 48
Vydanie dedičstva po prejednaní

(1) Ak pripadne hnuteľné dedičstvo alebo výťažok dosiahnutý predajom hnuteľných kusov dedičských po prejednaní dedičstva dedičom, ktorí sa zdržujú na území druhej Strany, odovzdá sa dedičstvo alebo výťažok z neho diplomatickému alebo konzulárnemu úradu.

(2) Podmienkou toho je, že

a) štátne notárstvo vyzvalo v predpísanej forme veriteľov dedičstva, aby do 3 mesiacov prihlásili svoje pohľadávky,

b) všetky dedičské dávky a všetky prihlásené pohľadávky boli zabezpečené alebo zaplatené,

c) kompetentné úrady dali súhlas na vývoz dedičských kusov alebo prevod výťažku za ne.

Uznanie rozhodnutia

Článok 49

(1) Rozhodnutia v občianskoprávnych veciach a veciach rodinného práva, ktoré boli vydané na území jednej Strany, budú uznané na území druhej Strany, pokiaľ sú rozhodnutiami o majetkovoprávnych nárokoch a sú vydané po tom, keď táto Zmluva nadobudla účinnosť.

(2) Na žiadosť ministra spravodlivosti jednej Strany môže minister spravodlivosti druhej Strany uznať právoplatné majetkovoprávne rozhodnutia, ktoré boli vydané v dobe medzi 8. májom 1945 a dňom, keď táto Zmluva nadobudne účinnosť.

(3) O exekúcii na základe rozhodnutí uvedených v odsekoch 1 a 2 platia ustanovenia článkov 51 a nasl.

Článok 50

(1) Právoplatným rozhodnutím v zmysle článku 49 sú postavené naroveň právoplatné rozhodnutia súdov rozhodcovských, ako i pokonávky pred nimi uzavreté, ak bola aspoň jednou zo Strán konania právnická osoba, ktorá má sídlo na území jednej zo Strán.

(2) Za právoplatné rozhodnutie v zmysle článku 49 sa považuje i také rozhodnutie trestného súdu o občianskoprávnych nárokoch poškodeného.
Výkon rozhodnutí

Článok 51

(1) Rozhodnutia justičných úradov jednej Strany, ktoré možno uznať na území druhej Strany podľa ustanovení článku 49, budú tam považované za vykonateľné.

(2) So súdnymi pokonávkami, s právoplatnými rozhodnutiami rozhodcovských súdov, ako i s pokonávkami pred nimi uzavretými (článok 50 ods. 1) a s vykonateľnými listinami sa nakladá rovnako, ako s rozhodnutiami justičných úradov.

(3) O nariadení exekúcie (o udelení doložky o vykonateľnosti alebo o vyhlásení vykonateľnosti) a o exekúcii platia inak predpisy Strany, na území ktorej sa konanie vykonáva.

Článok 52

(1) O návrhu na nariadenie exekúcie (na udelenie doložky o vykonateľnosti alebo na vyhlásenie vykonateľnosti) rozhoduje kompetentný justičný úrad Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

(2) Návrh treba podať buď na justičnom úrade, ktorý o veci rozhodol v prvej stolici, alebo na justičnom úrade, ktorý je kompetentný návrh vybaviť vo veci samej. Návrh podaný na súde prvej stolice bude postúpený justičnému úradu kompetentnému na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Náležitosti návrhu sa spravujú zákonmi Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

(4) K návrhu treba pripojiť overený preklad.

Článok 53

K návrhu na nariadenie exekúcie (na udelenie doložky o vykonateľnosti alebo na vyhlásenie vykonateľnosti) treba pripojiť:

a) úplné vyhotovenie rozhodnutia s osvedčením právoplatnosti,

b) prvopisy alebo overené odpisy listín, z ktorých je zjavné, že dlžníkovi, ktorý nevstúpil do konania, bolo včas a v náležitej forme doručené predvolanie alebo iné úradné oznámenie o začatí konania,

c) overený preklad listín uvedených pod písmenami a) a b).

Článok 54

Ak má justičný úrad pri vybavovaní návrhu na nariadenie exekúcie (na udelenie doložky o vykonateľnosti alebo na vyhlásenie vykonateľnosti) nejaké pochybnosti, môže navrhovateľa vyzvať, aby sa vyjadril, alebo mu uložiť, aby odstránil nedostatky návrhu; môže o návrhu vypočuť aj dlžníka a požiadať o objasnenie justičný úrad, ktorý rozhodnutie vydal.

Článok 55

Dlžník môže uplatniť na justičnom úrade, ktorý rozhoduje o nariadení exekúcie (o udelení doložky o vykonateľnosti alebo o vyhlásení vykonateľnosti) i námietky proti jeho prípustnosti a proti nároku zistenému v rozhodnutí, pokiaľ je to prípustné podľa práva Strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané.

Článok 56

Nariadenie exekúcie (udelenie doložky o vykonateľnosti alebo vyhlásenie o vykonateľnosti) sa odoprie, okrem dôvodov uvedených v článku 14, ak

a) justičné úrady Strany, na území ktorej sa rozhodnutie vydalo, neboli kompetentné podľa zákonov Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať,

b) dlžník nevstúpil do konania a ani jemu, ani jeho splnomocnencovi nebolo včas doručené predvolanie alebo iné úradné oznámenie o začatí konania alebo ak sa stalo tak len verejnou vyhláškou alebo spôsobom, ktorý sa odchyľuje od ustanovení o právnom styku, ktoré sú obsiahnuté v tejto Zmluve,

c) rozhodnutie je v rozpore s právoplatným rozhodnutím vydaným skôr medzi tými istými účastníkmi a o tom istom nároku, ktoré vydal justičný úrad Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať. Toto ustanovenie však neplatí, ak rozhodnutie, ktoré sa má vykonať, sa vydalo za takých podmienok, za ktorých možno žiadať o zmenu právoplatného rozhodnutia podľa práva justičného úradu, ktorý o návrhu rozhoduje.

Článok 57

O výpočte a o vymáhaní trov spojených s exekúciou platia rovnaké predpisy, ktoré platia pre exekúciu podľa rozhodnutia tuzemských justičných úradov.

Hlava II
Právna pomoc v trestných veciach

Článok 58
Extradičné trestné činy

(1) Strany sa zaväzujú, že si na žiadosť navzájom vydajú osoby, proti ktorým má byť zavedené trestné konanie, alebo na ktorých má sa vykonať trest.

(2) Vydanie sa povolí pre trestné činy, ktoré sú trestné podľa práva oboch Strán a na ktoré je v zákonoch oboch Strán stanovený trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je najmenej rok alebo trest ťažší.

Článok 59
Výnimky z extradičnej povinnosti

Povinnosť na vydanie nie je:

a) ak je vyžadovaná osoba štátnym občanom dožiadanej Strany,

b) pre trestný čin spáchaný na území dožiadanej Strany,

c) ak nastalo podľa práva dožiadanej Strany premlčanie trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ak nemožno osobu, o vydanie ktorej sa žiada, stíhať alebo trest vykonať z iného zákonného dôvodu,

d) ak je stíhanie vyhradené výlučne justičným úradom dožiadanej Strany,

e) ak bol proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, na území dožiadanej Strany vynesený rozsudok pre ten istý trestný čin, alebo vydané rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo.

Článok 60
Prevzatie trestného stíhania

(1) Strany sa zaväzujú, že na žiadosť druhej Strany zavedú podľa vlastných právnych predpisov trestné stíhanie svojich štátnych občanov, ktorí sú podozrelí, že na území druhej Strany spáchali extradičný trestný čin.

(2) K žiadosti sa pripoja všetky údaje a dôkazy o trestnom čine, ktoré sú poruke.

(3) Dožiadaná Strana upovedomí Stranu dožadujúcu o výsledku trestného konania a ak dôjde k vydaniu rozsudku, zašle tiež jeho odpis.

Článok 61
Spôsob styku

Ministri spravodlivosti sa stýkajú vo veciach vydávania a prevzatia trestného stíhania priamo. Dokiaľ obžaloba sa nepodala, stýkajú sa generálni prokurátori vo veciach prevzatia trestného stíhania priamo.

Článok 62
Žiadosť o vydanie

(1) K žiadosti o vydanie sa pripojí rozkaz na zatknutie v prvopise alebo v overenom odpise a k žiadosti o vydanie na výkon trestu tiež právoplatné súdne rozhodnutie. Tieto doklady musia obsahovať údaje o skutkovej podstate trestného činu, najmä uvedenie miesta a času spáchania činu, právnu kvalifikáciu a text príslušných zákonných ustanovení. Pri majetkových trestných činoch treba uviesť výšku škody trestným činom spôsobenej alebo zamýšľanej.

(2) K žiadosti o vydanie sa pripojí pokiaľ možno aj opis osoby, o vydanie ktorej sa žiada, údaje o jej osobných pomeroch, štátnom občianstve, mieste pobytu, ako i fotografie a odtlačky prstov.

(3) Dožadujúca Strana nie je povinná predložiť dôkazy o vine vyžadovanej osoby.

Článok 63
Dostatočné objasnenie

(1) Ak neobsahuje žiadosť o vydanie všetky potrebné údaje, môže dožiadaná Strana žiadať o jej doplnenie, na čo určí lehotu od jedného do dvoch mesiacov. Táto lehota sa môže zo závažných dôvodov predĺžiť.

(2) Ak nepredloží dožadujúca Strana žiadané dodatočné údaje v určenej lehote, môže dožiadaná Strana zatknutú osobu prepustiť.

Článok 64
Vydávacia väzba

Po tom, čo žiadosť o vydanie došla, vykoná dožiadaná Strana bez odkladu opatrenie na zatknutie vyžadovanej osoby, okrem prípadu, ak by sa vydanie javilo vopred neprípustným.

Článok 65
Predbežné zatknutie

(1) Predbežne budú zatknuté osoby, o zatknutie ktorých bolo požiadané už pred dôjdením žiadosti o vydanie, podanie ktorej sa zároveň ohlási, a to s odvolaním sa na rozkaz zatknutia alebo na právoplatné súdne rozhodnutie. Žiadosť o predbežné zatknutie môže sa urobiť poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.

(2) Tiež bez žiadosti podľa odseku 1 možno vziať do väzby osobu, ak je podozrelá, že spáchala na území druhej Strany extradičný trestný čin a vec je naliehavá.

(3) O predbežnom zatknutí treba druhú Stranu bezodkladne upovedomiť.

Článok 66
Prepustenie z predbežného zatknutia

(1) Ak nedôjde do mesiaca od odoslania oznámenia o predbežnom zatknutí žiadosť podľa ustanovenia článku 62 ods. 1, možno osobu zatknutú podľa ustanovenia článku 65 ods. 2, prepustiť na slobodu.

(2) Osobu zatknutú podľa ustanovenia článku 65 ods. 1 možno prepustiť, ak nedôjde riadne doložená žiadosť o vydanie do dvoch mesiacov od odoslania oznámenia.

Článok 67
Odklad vydania

Ak je osoba, o vydanie ktorej sa žiada, stíhaná alebo ak bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej Strany, možno vykonanie vydania odložiť až do zastavenia trestného stíhania, do vykonania rozsudku alebo do odpustenia trestu.

Článok 68
Dočasné vydanie

(1) Na odôvodnenú žiadosť možno vykonať dočasné vydanie aj v prípadoch článku 67, najmä ak by mal odklad vykonania vydania za následok premlčanie alebo inú závažnú ujmu pre trestné stíhanie.

(2) Dočasne vydaná osoba bude po vykonaní úkonu trestného stíhania, pre ktoré bola vydaná, vrátená späť.

Článok 69
Stret žiadosti o vydanie

Ak dôjdu žiadosti o vydania viacerých štátov, rozhodne dožiadaná Strana, ktorej z týchto žiadostí vyhovie.

Článok 70
Medze stíhateľnosti vydanej osoby

(1) Vydanú osobu nemožno bez súhlasu dožiadanej Strany trestne stíhať, potrestať alebo vydať tretiemu štátu pre trestný čin spáchaný pred vydaním, na ktorý sa vydanie nevzťahuje. Súhlas nemožno odoprieť, ak ide o extradičný trestný čin (čl. 58).

(2) Súhlas nie je potrebný, ak vydaná osoba do mesiaca po skončení trestného stíhania - ak bola odsúdená, do mesiaca po odpykaní alebo odpustení trestu - neopustí územie dožadujúcej Strany

alebo ak sa tam vráti. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú vydaná osoba nemohla územie dožadujúcej Strany opustiť bez svojho zavinenia.

(3) Ak vydaná osoba pred justičným úradom dovolí vykonanie trestného stíhania, nie je potrebný súhlas dožiadanej Strany. Dožiadanej Strane sa zašle overený odpis zápisnice, v ktorej je dovolenie obsiahnuté.

Článok 71
Vykonanie vydania

Dožiadaná Strana je povinná Strane dožadujúcej oznámiť miesto a dobu vydania. Ak neprevezme dožadujúca Strana osobu, ktorá má byť vydaná, do mesiaca po tom, keď oznámenie bolo odoslané, možno túto osobu prepustiť na slobodu.

Článok 72
Opätovné vydanie

Ak sa vyhne vydaná osoba trestnému stíhaniu a sa vráti na územie dožiadanej Strany, musí byť na novú žiadosť vydaná, bez toho, že by bolo treba predložiť ďalšie doklady.

Článok 73
Prevoz

(1) Strana povolí na žiadosť previezť svojím územím osoby, ktoré tretí štát vydal druhej Strane.

(2) Žiadosť o prevoz sa podáva a prejednáva ako žiadosť o vydanie.

(3) Strany nie sú povinné povoliť prevoz, ak nejde o extradičný trestný čin.

Článok 74
Oznámenie výsledku trestného konania

Dožadujúca Strana oznámi Strane dožiadanej výsledok trestného konania proti vydanej osobe. Ak proti vydanej osobe bolo vynesené právoplatné súdne rozhodnutie, zašle sa tiež jeho odpis. To platí aj pre prípady uvedené v článku 70.

Článok 75
Dočasné dodanie osôb vo väzbe

(1) Ak sú predvolaní svedkovia na území dožiadanej Strany vo väzbe, môže minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor tejto Strany nariadiť ich prepravenie na územie Strany dožadujúcej s výhradou, že budú držaní vo väzbe a po výsluchu čo najskôr vrátení.

(2) Ak majú byť osoby, ktoré sú vo väzbe v treťom štáte, vyslúchnuté úradmi dožadujúcej Strany, povolí minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor dožiadanej Strany prevoz tam a späť územím svojho štátu, ak sú dané záruky podľa článku 8.

Článok 76
Vydanie vecí

(1) Strany sa zaväzujú, že si navzájom vydajú:

a) veci, ktoré boli získané extradičným trestným činom, ako aj protihodnotu za ne získanú,

b) veci, súvisiace s extradičným trestným činom,

c) veci, ktoré môžu mať význam ako dôkazné prostriedky v trestnom konaní, a to i v prípade, že k vydaniu páchateľa nedôjde pre jeho smrť, útek alebo z iného dôvodu.

(2) Ak potrebuje dožiadaná Strana veci, o vydanie ktorých sa žiada, ako dôkazný prostriedok v trestnom konaní, môže byť ich vydanie odložené až do času, keď sa konanie skončí.

(3) Práva tretích osôb k týmto veciam zostávajú nedotknuté. Po ukončení trestného konania musia sa oprávnenému bezodplatne vrátiť; ak nemôže byť oprávnená osoba bezpečne zistená, musia sa veci vrátiť bezodplatne dožiadanej Strane.

Článok 77

Výnimky z povinnosti poskytnúť právnu pomoc v trestných veciach

Povinnosťou na poskytnutie právnej pomoci v trestných veciach okrem prípadov uvedených v článku 14 nie je, ak:

a) právna pomoc sa má poskytnúť v trestnom konaní vedenom pre taký trestný čin, pre ktorý by vydanie nebolo prípustné,

b) justičné úrady dožiadanej Strany nie sú kompetentné vybaviť dožiadanie.

Článok 78

Oznamovanie odsúdenia

(1) Strany si podajú navzájom správu o právoplatných odsúdeniach vynesených súdmi jednej Strany proti príslušníkom druhej Strany, vynímajúc rozsudky vojenských súdov.

(2) Tieto správy si oznamujú generálni prokurátori každé tri mesiace výmenou trestných listov. Generálni prokurátori vykonajú opatrenie, aby boli tiež zasielané odtlačky prstov odsúdených, ak sú poruke.

Článok 79

Výpisy z registra trestov

Úrady registra trestov jednej Strany podajú justičným úradom druhej Strany na ich priamu žiadosť bezodplatne informáciu z registra trestov.

ODDIEL III

Záverečné ustanovenia

Článok 80

Táto Zmluva bude ratifikovaná. Ratifikačné listiny sa vymenia v najkratšom čase v Berlíne.

Článok 81

Táto Zmluva nadobudne účinnosť po uplynutí jedného mesiaca po výmene ratifikačných listín. Zostane v platnosti 5 rokov odo dňa účinnosti.

Ak neoznámi jedna zo zmluvných Strán aspoň 6 mesiacov pred skončením tejto doby svoj úmysel Zmluvu vypovedať, zostane Zmluva v účinnosti vždy ďalších 5 rokov.

Táto Zmluva je vyhotovená vo dvoch originálach v českom a nemeckom jazyku. Obe znenia sú autentické.

NA DOKLAD TOHO podpísali splnomocnenci obidvoch zmluvných Strán Zmluvu a doložili ju pečiatkou.

V Prahe 11. septembra 1956.

ZA ČESKOSLOVENSKÚ REPUBLIKU:

V. David

ZA NEMECKÚ DEMOKRATICKÚ REPUBLIKU:

Dr. Lothar Bolz

ZÁVEREČNÝ PROTOKOL

Pri podpise tejto Zmluvy zisťujú splnomocnenci Československej republiky a Nemeckej demokratickej republiky, že sú zajedno v týchto bodoch:

I

Všetky otázky súvisiace s výkladom tejto Zmluvy, včítane tých, ktoré sa vyskytnú v súvislosti so zmenami zákonov Strán, budú riešiť ministri spravodlivosti.

II

Pokiaľ sa v Zmluve k jednotlivým výrazom pripojujú v zátvorkách iné výrazy, dáva sa tým najavo, že ide o právne pojmy alebo zariadenia, ktoré si podľa právnych poriadkov Strán navzájom zodpovedajú.

III

Pre uľahčenie styku si Strany vzájomne vymenia zoznamy justičných úradov.

IV

Strany sú zajedno v tom, že pod pojmom občianskoprávne veci treba rozumieť i pracovnoprávne veci a že pracovné súdy Nemeckej demokratickej republiky sú v zmysle článku 2 tejto Zmluvy postavené naroveň justičným úradom.

V

Strany sú zajedno v tom, že výraz „závet“ (testament) zahrnuje aj dedičskú zmluvu podľa nemeckého práva.

VI

Strany sú zajedno v tom, že niet povinností na vydanie, ak ide o trestný čin, ktorý sa podľa nemeckého práva stíha súkromnou obžalobou.

NA DÔKAZ TOHO podpísali splnomocnenci tento Záverečný protokol, ktorý tvorí podstatnú súčasť Zmluvy z dnešného dňa.

VYHOTOVENÉ vo dvoch prvopisoch v jazyku českom a nemeckom v Prahe 11. septembra 1956.

ZA ČESKOSLOVENSKÚ REPUBLIKU:

V. David

ZA NEMECKÚ DEMOKRATICKÚ REPUBLIKU:

Dr. Lothar Bolz

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie v Prílohe Zbierky zákonov na str. 5.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.